

Arrest

nr. 306 212 van 7 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 08 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 05 oktober 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN /oco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) december 1990.

1.2. Verzoekster dient op 22 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 2 augustus 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 oktober 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Hawiye (> Sheiqhaal > Loboge) etnie. U bent geboren op (...) december 1990 in Ceel Lahelay, waar u uw hele leven woonde. U huwt op 14 september 2009 en u heeft 7 kinderen. U bent huisvrouw en zorgt o.m. voor het vee.

In februari 2021 eist Al Shabaab de helft van al het vee en een man uit elke familie in het dorp op. Uw kinderen zijn te jong voor Al Shabaab, waardoor zij uw echtgenoot opeisen. Uw echtgenoot besluit niet te wachten en vlucht weg uit het dorp. U weet niet waar hij naartoe gaat.

Wanneer Al Shabaab u later komt vragen naar uw echtgenoot, vertelt u hen dat u het niet weet. Een week later komt Al Shabaab terug. Uw huwelijk werd ongeldig verklaard en u zal uitgehuwelijkt worden aan een lid van Al Shabaab. U gaat hier niet mee akkoord, waarop u meegenomen wordt naar een kamp van Al Shabaab. U wordt 10 dagen vastgehouden. U wordt onder druk gezet om toch akkoord te gaan met een huwelijk. Uiteindelijk gaat u hiermee akkoord, waarna u vrijgelaten wordt.

Twee dagen na uw vrijlating komen leden van Al Shabaab opnieuw naar uw huis. U krijgt te horen dat u met Abu Abdalle gehuwd bent. Deze man blijft 2 nachten bij u. Hierna raden uw tante en de moeder van uw eerste echtgenoot u aan om het dorp te verlaten. U reist met uw jongste dochter naar Dhusamareb, waar u 2 maanden onderduikt.

U verlaat Somalië in juni 2021 en reist via Kenia naar België. U komt op 21 juni 2021 aan in België en dient op 22 juni 2021 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u attesten m.b.t. een onderzoek naar uw rechterpink, e-mailcorrespondentie met Rode Kruis Tracing, diverse attesten m.b.t. genitale verminking vanwege uzelf en uw minderjarige dochter neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielpprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd uw dochter N.A.A. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document 'bijlage 26' ingeschreven op 22 juni 2021. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 2 augustus 2023 vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking (notities CGVS, p.39). Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor uw dochter N. te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Er dient immers te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2-3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan

subsidaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk maakt in Ceel Lahelay, provincie Galgaduud, gewoond te hebben.

U verklaart uitdrukkelijk dat uw dorp in **district Ceel Buur** gelegen is en niet in het district Dhusamareb (notities CGVS, p. 3 + p. 11). U verklaart dat Ceelgaras in het oosten van uw eigen dorp gelegen is (notities CGVS, p. 4) en dat Bulacley het eerste dorp is in de richting van de stad Dhusamareb (notities CGVS, p. 11-12). Gevraagd naar de dorpen in de andere richting, verklaart u dat Wamoleey het eerste dorp in het zuiden is, waarna Oodweyn, Malin Nugur en Ceel Qooxle komen voor de districtshoofdplaats Ceel Buur bereikt wordt. **Gebaseerd op deze verklaringen, situeert het dorp Ceel Lahelay waar u beweert gewoond te hebben in het district Dhusamareb** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). De bewering dat uw dorp in het district Ceel Buur zou liggen, klopt bijgevolg, op basis van uw eigen verklaringen betreffende de ligging, niet. In het district Ceel Buur ligt evenwel een ander dorp met de naam Ceel Laheley, dat u niet kent (notities CGVS, p. 16 + p. 38). Uit dezelfde informatie blijkt dit dorp gelegen te zijn voor Malin Nuqur, Oodweyn en Ceel Qooxle. Verder kent u de plaats Elbur niet, dat nog voor het andere dorp met dezelfde naam Ceel Lahelay gelegen is (notities CGVS, p. 39). Het dorp Ceel Macan dat nog voor Oodweyn gelegen is, situeert u aan de kust, ver van uw dorp (notities CGVS, p. 38). De naam Targadud zegt u dan weer niets, hoewel het gelegen is achter het dorp Bulacley ten noorden van uw dorp. **Het feit dat u deze plaatsnamen niet herkent en dat u uw dorp in het verkeerde district situeert, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan. Als herderin die met haar vee (notities CGVS, p. 4) rondtrok is het immers niet aannemelijk dat u dergelijke dingen niet weet om uzelf te situeren wanneer u met het vee rondtrekt. U lijkt de plaatsen rondom uw beweerd dorp van herkomst verkeerdelijk ingestudeerd te hebben.**

Het is verder uitermate opvallend dat u **nooit in Gorfo geweest bent met het vee (notities CGVS, p. 38-39), hoewel daar water te vinden is** en het achter Ceelgaras gelegen is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Te meer daar u verklaart met het vee naar Ceelgaras of Wamooley te gaan, hoewel daar niet direct nog water te vinden is tijdens droogteperiodes (notities CGVS, p. 4-5) – wat niet overeenstemt met uw verklaring dat er een waterplas is in Ceelgaras waar het water bleef liggen (notities CGVS, p. 9) - en dat de dorpelingen in Ceelgaras en Wamooley u ook de toegang tot hun watervoorraad konden verbieden. Bovendien, **gevraagd hoe u wist waar u heen moest gaan met het vee om water of eten te vinden (notities CGVS, p. 6-7) blijft u uitermate vaag en oppervlakkig door te stellen dat u zelf de watervoorziening voor het vee niet regelde, maar dat u desondanks gewoon op uw gevoel afging om te beslissen waar u het vee liet grazen.** Gevraagd hoe u dat besliste, verklaart u plotsklaps dat u dat zelf niet besliste, maar dat jullie tijdens droogteperiodes uit jullie huis weggingen om gras te vinden. Nogmaals gevraagd hoe u wist waar u gras kon vinden, verklaart u uitermate oppervlakkig dat niet alles uitdroogt op één dag, maar dat er een lange periode aan vooraf gaat. Een vierde maal gevraagd hoe u dan wist waar gras te vinden is, verklaart u dat uw echtgenoot in de omgeving rondtrok om na te gaan wat een goede plaats is om naar toe te gaan. **Uw vage en oppervlakkige verklaringen aangaande de manier dat u als herderin weet waar u tijdens droogteperiodes voedsel voor uw vee kan vinden, tast de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan.** Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat u tijdens het onderhoud verklaart niet verder te gaan dan de markt in uw eigen dorp (notities CGVS, p. 6), waaruit dan weer blijkt dat u niet met het vee meeging tijdens de droogtes.

Gevraagd of u wel eens in andere dorpen of steden dan uw dorp Ceel Lahelay kwam, verklaart u “ikzelf niet” (notities CGVS, p. 6). Ter bevestiging gevraagd of u dat nooit deed, antwoordt u ontkennend, want u ging niet verder dan de markt in uw eigen dorp. Later verklaart u echter in Ceelgaras te komen (notities CGVS, p. 9). Bovendien, gevraagd of u ooit ergens anders dan Ceel Lahelay verbleven heeft, antwoordt u tweemaal ontkennend (notities CGVS, p. 10), hoewel u twee maanden in Dhusamareb verbleef (notities CGVS, p. 11). **U legt inconsistente verklaringen af over uw bezoeken aan en verblijven in andere plaatsen dan uw eigen dorp Ceel Lahelay. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw herkomst uit Ceel Lahelay verder aan.**

Verder blijkt u uitermate onwetend aangaande gebeurtenissen in het dorp Ceel Lahelay.

Gevraagd naar de laatste grote gebeurtenis in het dorp Ceel Lahelay voor u zelf vertrok, verklaart u dat een duiveluitdrijfster aangevallen werd, dat mannen van Ahlu Sunna gedood werden door Al Shabaab en dat een winkelier vermoord werd (notities CGVS, p. 12-14). U plaatst deze gebeurtenissen in het jaar 2019. Gevraagd of de laatste drie jaar voor uw vertrek nog iets anders gebeurde in Ceel Lahelay, verklaart u dat deze gebeurtenissen de enige zijn die u zich kan herinneren. Later gevraagd of u ooit bezorgd was over de veiligheid van uw kinderen, antwoordt u bevestigend (notities CGVS, p. 22-23). Gevraagd naar de redenen hiervoor, verklaart u dat uw zonen gerekruteerd kunnen worden en dat uw dochters ook gedwongen kunnen worden om te trouwen wanneer ze wat ouder zijn. Gevraagd of er nog andere redenen waren dat u bezorgd was voor de veiligheid van uw kinderen, wijst u op de algemene veiligheidssituatie. Gevraagd of er dingen waren die u uw kinderen op het hart drukte, verklaart u dat u het belangrijk vond dat uw kinderen u alles vertelden wat ze hoorden of wat er op de Koranschool tegen hen gezegd werd omdat zij gezien hun jonge leeftijd gemakkelijk gehersenspoeld kunnen worden door Al Shabaab. Gevraagd of er plekken waren dat uw kinderen niet mochten komen, verklaart u dat ze niet naar een andere Koranschool mochten gaan omdat die bestuurd werd door Al Shabaab en dat ze niet mochten rondlopen na de lessen, maar dat ze direct naar huis moesten komen. Gevraagd of daar een speciale reden voor was, wijst u weer zeer algemeen op hun veiligheid. Gevraagd wat u dacht dat hen kon overkomen, wijst u wederom naar een mogelijke rekrutering door Al Shabaab. **Het is echter niet aannemelijk dat u als moeder van meerdere kinderen geen weet heeft van de twee kinderen die in februari 2018 te Ceel Lahelay, dichtbij Dhusamareb, omkwamen tijdens het spelen met een explosief (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan, waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Ceel Lahelay verder aangetast wordt.**

Aangaande de executie van leden van Ahlu Sunna door Al Shabaab verklaart u bovendien dat de **vader van uw echtgenoot een van deze slachtoffers was en dat hij eind 2019 gedood werd door Al Shabaab** (notities CGVS, p. 13). Voor de DVZ verklaarde u echter niet dat de vader van uw echtgenoot overleden was, maar dat hij nog in **Ceel Lahelay woonachtig** is (Verklaring DVZ, vraag 15a). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw herkomst verder aan.

Gevraagd naar buitenlandse troepen in de regio (notities CGVS, p. 15-16), verklaart u dat **Ethiopische troepen twee keer door uw dorp gereden zijn, maar dat ze bleven doorrijden zonder te stoppen**. Dit gebeurde één keer in de periode 2011-2012 en een tweede keer in 2014. Gevraagd of er daarna geen Ethiopiërs meer waren, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of er nog troepen uit andere landen in de regio waren, heeft u dat niet gezien en werd daar niet over gesproken. Uit beschikbare informatie blijkt dat **Ethiopische troepen in 2017 in Ceel Lahelay, tussen Dhusamareb en Ceel Bur, vochten met Al Shabaab** (beschikbare informatie in uw administratieve dossier). Hoewel uit de beschikbare informatie niet kan blijken welk Ceel Lahelay het betreft, is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van de doortocht van Ethiopische troepen in 2017. Indien de troepen immers van Dhusamareb naar Ceel Bur gingen, moeten ze uw beweerdelijke streek van herkomst gepasseerd zijn. Bovendien geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Ceel Lahelay, verklaart u plotseling te weten dat de **Ethiopiërs wel in uw dorp geweest zijn en dat ze er twee mensen vermoord hebben** (notities CGVS, p. 41), wat niet overeenkomt met uw eerdere verklaring dat Ethiopische troepen nooit in uw dorp halt hielden. Uw wisselende verklaringen aangaande Ethiopische troepen in uw beweerdelijke dorp van herkomst tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Verder gevraagd naar voedselbedeling tijdens de droogte van 2017, verklaart u dat in Ceel Lahelay nooit gezien heeft dat er iets uitgedeeld werd (notities CGVS, p. 8). Gevraagd of er niet gezegd werd dat in andere dorpen voedsel verdeeld werd, verklaart u dat dit niet in uw eigen dorp was. **Gevraagd waar dat verdeeld werd, verklaart u dat het plekken waren waar Al Shabaab niet actief was**. Hierop doorgevraagd verklaart u dat de dorpen in de omgeving allemaal in handen van Al Shabaab zijn. Gevraagd of er in de dorpen zelf geen voedselverdeling gebeurde, antwoordt u ontkennend. Gevraagd naar de manier dat Al Shabaab omging met die droogte en of zij de bevolking probeerden te helpen, verklaart u dat nooit gezien te hebben. Gevraagd of daar niets over verteld werd, verklaart u die informatie nooit gehoord te hebben en dat u ook tijdens droogtes altijd vertrok. **Uit beschikbare informatie blijkt echter dat Al Shabaab in maart 2017 voedsel bedeelde in onder meer Eel-Qooxle** (beschikbaar in uw administratieve dossier), een dorp dat u zelf situeert op de weg naar de districtshoofdplaats Ceel Buur (notities CGVS, p. 12). Het is niet aannemelijk dat u niet zou weten dat Al Shabaab voedsel verdeelde tijdens droogtes, te meer daar uw echtgenoot in de regio rondtrok om te weten te komen waar u zelf met de dieren heen kon gaan (zie supra) en hij op die manier toch ook in contact kwam met andere veehouders.

Gelet op voorgaande, maakt u uw herkomst uit Ceel Lahelay in de regio Galgaduud niet aannemelijk.

U legt nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid nog verder aantasten.

Voor het CGVS verklaart u dat uw echtgenoot **geboren is in het dorp Ceel Lahelay** (notities CGVS, p. 19), hoewel u voor de DVZ verklaarde **niet te weten** waar hij geboren is (Verklaring DVZ, vraag 15a).

Voor het CGVS verklaart u dat uw halfbroer **Dahir** heet (notities CGVS, p. 18), hoewel u voor de DVZ verklaarde dat hij **I.M.I.** heet (Verklaring DVZ, vraag 17).

U verklaart dat de vroedvrouw u na elke bevalling opnieuw toenaaide zodat u elke keer opnieuw de besnijdenis moest ondergaan (notities CGVS, p. 39). U doelt hiermee dat u na elke bevalling een **herinfibulatie** ondergaan heeft (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Dit komt echter niet overeen met het medische attest aangaande uw eigen genitale verminking, dat stelt dat u **type 2 besneden** werd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Buur gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Galgaduud heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 02/08/2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud (notities CGVS, p. 40-41) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (notities CGVS, p. 2-3). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk

heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Voor wat betreft de door u aangehaalde vrees voor een mogelijke besnijdenis (oftewel vrouwelijke genitale verminking, verder VGV) – ten aanzien van uw dochter N. (CGnr. [...]) bij een terugkeer naar Somalië, kan het volgende worden opgemerkt (notities CGVS, p. 39-40).

In verband met uw minderjarige dochter N., volgens uw verklaringen geboren op 19 juli 2020 te Ceel Lahelay, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van dit kind werd besloten, haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat. Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen: Artikel 409 van het Strafwetboek: “§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.” §2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.” § 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar. § 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.” § 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.” Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering: “Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.” Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.” De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de

zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat. Gevraagd wat er gaat gebeuren als u uw dochter blijft beschermen tegen besnijdenis, verklaart u dat het een soort taboe is waardoor u verstoten zal worden en dat het voor haar ook niet goed is (notities CGVS, p. 40). Gevraagd of er nog iets anders gaat gebeuren, verklaart u dat zij sowieso besneden zal worden. Echter, gevraagd alle redenen dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, uit u geen enkele vrees omwille van de besnijdenis van uw minderjarige dochter (notities CGVS, p. 26-27). U haalt dit evenmin aan als een vrees bij terugkeer naar uw thuisland wanneer u door de DVZ gehoord wordt (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). U maakt het aldus niet aannemelijk dat u omwille van een verzet tegen de besnijdenis van uw dochter een vrees voor vervolging zou hebben. De door u neergelegde medische attesten aangaande de VGV van uzelf en uw dochter en uw verklaringen dienaangaande wijzigen het voorgaande niet. Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan N.. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd.

Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

U uit eveneens een vrees voor VGV vanwege uw dochters die zich nog in uw land van herkomst bevinden (notities CGVS, p. 39). Het CGVS is echter niet in staat een vrees voor vervolging vanwege deze kinderen na te gaan aangezien zij zich niet in België bevinden.

In het kader van deze procedure legt u e-mailcorrespondentie neer tussen uw sociaal assistent en het Rode Kruis Tracing i.h.k.v. de zoektocht naar uw familieleden. Deze toont echter niet aan dat uzelf woonachtig was in de regio Galgaduud. Dit werpt dan ook geen ander licht op de gedane vaststellingen.

U legt in het kader van uw asielaanvraag medische verslagen voor waaruit blijkt dat er een onderzoek gebeurde omtrent een breuk van uw rechterpink (dd. 12/05/2022 + 18/05/2022). Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze breuk aan uw rechterpink opgelopen heeft, vast te stellen. **Het medisch attest bevestigt dus dat u problemen heeft met uw rechterpink, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**

Het medisch attest aangaande uw eigen genitale verminking werd hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 09/08/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris op het feit dat mevrouw M.I.S. de ouder van een minderjarig kind dat de vluchtelingenstatus heeft gekregen is.

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar middel:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt dat er ‘twijfels rijzen’ omtrent het verblijf van verzoekende partij in Somalië en meer specifiek in Ceel Lahelay: [...]

Verzoekende partij wenst het volgende te repliceren. Immers, zij is heel haar leven herderin geweest en voor haar lijken de zaken die zij deed, hoe zij handelde, waar zij naartoe ging, dan ook vanzelfsprekend. Zoals verzoekende partij verklaarde, was het eerder op gevoel af als zij zelf ging voor het graen en vindt zij het moeilijk om hierop een “logisch” of beredeneerd antwoord op te geven. Zij was het namelijk gewoon om te doen. Bovendien gaf zij ook geen aandacht aan de namen van de omliggende dorpen en was zij vooral gefocust op haar groot gezin en het vee zelf: [...]

Voor verzoekende partij was de vraag niet duidelijk en dus antwoordde zij op de manier dat zij de vraag interpreteerde. Echter, toen de Protection Offer de vraag herformuleerde, beantwoordde zij de vraag duidelijk.

Wat betreft de verblijfplaatsen, merkt verzoekende partij op dat dit opnieuw een verschillende interpretatie betreft. Immers, zij begreep dat de Protection Offer vroeg over andere vaste verblijfplaatsen naast haar dorp Ceel Lahelay en dus beantwoordde zij deze vraag negatief. Zij begreep niet dat zij diende te vertellen over bezoeken aan andere dorpen, al waren die bezoeken slechts eenmaal noch begreep verzoekende partij niet dat zij enig ander verblijf, ook voor een zeer korte periode, diende te benoemen.

II.1.2. Verder verwijt verwerende partij dat verzoekende partij oppervlakkige verklaringen heeft afgelegd aangaande gebeurtenissen in het dorp Ceel Lahelay: [...]

Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met het specifiek profiel en persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij. Zoals supra uiteengezet, was zij voornamelijk bezig met het huishouden van een groot gezin naast het veehouden en niet zozeer met alles wat er in haar omgeving plaatsvond: [...]

Desalniettemin heeft verzoekende partij getracht om alles wat zij zelf heeft ervaren dan wel vernomen via anderen, zo uitgebreid mogelijk toegelicht. Het ontbreekt verwerende partij geheel aan inlevingsvermogen. Zij onderschat duidelijk al het werk, de tijd en de moeite die in het onderhouden van een groot gezin kost. Verzoekende partij diende namelijk 6 kinderen en haar man te ondersteunen naast een 100-150 tal dieren: [...]

Wat betreft de voedseluitdeling ten tijde van droogtes, kan verzoekende partij dit uiteraard niet weten daar zij zelf haar dorp verliet wanneer de droogtes uitbraken en zij verder van niemand enige informatie heeft vernomen dat Al Shabaab meehielp: [...]

Gelet op het voorgaande is het dan ook niet merkwaardig dat verzoekende partij de conclusie trok dat er nooit enige hulp werd aangeboden door Al Shabaab.

Over de woonplaats van de schoonvader, verklaarde verzoekende partij het volgende: [...]

Verwerende partij focust zich werkelijk op futiliteiten om op die manier haar negatieve beslissing te kunnen staven.

II.1.3. Tot slot stelt verwerende partij de minderjarige dochter van verzoekende partij wel erkend te hebben, doch meent zij dat de vrees voor de dochter geen verband houdt met de vrees van verzoekende partij en verzoekende partij bijgevolg wel kan terugkeren naar Somalië – quod certe non: [...]

Verzoekende partij bevindt zich thans echter in een onmogelijke situatie. Enerzijds kan zij niet terugkeren omwille van het statuut van haar dochter (die niet mag terugkeren), anderzijds loopt zij zelf risico op vervolging van haar familie en de Somalische gemeenschap indien zij toch zou terugkeren. Echter, verwerende partij heeft aan dit element vrijwel geen aandacht aan geschonken. Verwerende partij geeft slechts een hele uiteenzetting weer van de Belgische strafrechtelijke bepalingen aangaande de vrouwelijke genitale verminking, doch voorziet zij niet in een mogelijkheid voor verzoekende partij om haar te houden aan haar wens om haar dochter niet te laten besnijden. Dit is werkelijk absurd.

Verwerende partij erkent aldus dat in hoofde van de dochter van verzoekende partij een ernstig risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat in Somalië en erkende haar als vluchteling.

Wat er ook van zij, er wordt niet getwijfeld aan het feit dat de dochter van verzoekende partij een ernstig risico loopt op besneden te worden bij terugkeer. De dochter werd dan ook erkend als vluchteling en kan onmogelijk "terugkeren".

Verzoekende partij is de moeder, ouder en de enige wettelijke vertegenwoordiger van het kind en verantwoordelijk voor de opvang opvoeding en opleiding van het kind. Immers, verzoekende partij verloor enig contact met haar echtgenoot in 2021 en weet tot op heden niet waar hij is: [...]

Het tart werkelijk alles dat verwerende partij meent het verzoek tot internationale bescherming van de verzoekende partij en haar dochter apart te kunnen behandelen en aan de ene internationale bescherming te geven en de andere simpelweg aan haar lot over te laten. Een refoulement van de verzoekende partij impliceert immers ook een refoulement van de dochter. Verwerende partij verliest klaarblijkelijk het hoger belang van het kind uit het oog!! Er wordt bovendien niets geargumenteed over wat de verzoekende partij te wachten staat wanneer zij haar verklaring op eer ook in Somalië wenst na te komen en zich aldaar blijft verzetten tegen een besnijdenis van haar dochter.

Er kan moeilijk gesteld worden dat de vrees van haar dochter niet haar vrees is als moeder én zij zelf risico op vervolging door haar dichte kring loopt bij het niet laten uitvoeren van de besnijdenis. Verder dreigt de verwerende partij van het statuut van de dochter een lege doos te maken als de verzoekende partij geen afgeleid statuut krijgt. Er kan immers moeilijk van haar verwacht worden dat zij haar dochter in België beschermt als zij hier niet mag zijn.

II.1.4. Bovendien dreigt de thans bestreden beslissing de vluchtelingenstatus van de dochter te ondermijnen. De verzoekende partij dient ofwel terug te keren (wat gelet op het statuut van haar dochter niet kan), ofwel in de illegaliteit te gaan leven.

Aldus zou zij niet in staat zijn om haar dochter de menswaardige opvoeding te geven, die deze op grond van haar vluchtelingenstatus verdient (artikelen 23-35 Kwalificatierichtlijn). De verzoekende partij kan immers niet werken (omwille van de afwezigheid van enig verblijfsstatuut), noch heeft zij toegang tot enige bijstand.

Daarnaast wordt er tevens aan voorbijgegaan dat de bestreden beslissing impliceert dat de dochter van de verzoekende partij zal opgroeien zonder moeder – nochtans moet de richtlijn conform het hoger belang van het kind worden gelezen – considerans 18 van de richtlijn: [...]

Tevens is de bestreden beslissing in strijd met artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, waar bovenstaande considerans naar verwijst: [...]

Als de verwerende partij genitale verminking dermate belangrijk vindt dat dit een beschermingsstatuut voor de dochter verantwoordt, dan is het onbegrijpelijk dat zij ditzelfde statuut hierna weer ondermijnt door de moeder niet als vluchteling te beschouwen.

Nochtans verantwoordt het hoger belang van het kind in casu tevens een statuut voor de moeder.

Verwerende partij is onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekening gehouden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren, schendt verwerende partij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

II.1.5. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is.

II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen en ten onrechte geen geloof hecht aan de afkomst en verblijfplaats van verzoekende partij."

3. Aanvullende nota

Verzoekster maakt ter terechtzitting op 28 maart 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij een kopie van haar Belgische verblijfskaart en die van haar dochter voegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van

het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.1.1. Verzoekster slaagt er niet in haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen hierover en volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio, rekening houdend met haar profiel.

5.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat de kennis van verzoekster over (i) de plaatsen rondom haar dorp; (ii) de plaatsen waar voedsel en water te vinden is tijdens de droogteperiodes; (iii) de veiligheidsincidenten in haar regio van herkomst; (iv) de voedselbedeling tijdens de droogte, incoherent, onjuist en gebrekkig overkomt. De commissaris-generaal stelt ook correct vast dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar bezoeken en haar verblijf in andere dorpen, de geboorteplaats van haar man, de naam van haar halfbroer en haar type van genitale verminking. Aangezien verzoekster haar herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die zij daar stelt te hebben ondervonden.

5.1.3. Wat betreft haar verblijf in Ceel Lahelay, betoogt verzoekster dat ze geen aandacht besteedde aan de namen van de verschillende dorpen in haar omgeving en dat zij vooral gefocust was op haar groot gezin en haar vee. De Raad merkt, in navolging van de commissaris-generaal, echter op dat verzoekster wel degelijk de namen van de volgens haar omliggende dorpen heeft opgesomd, maar dat deze dorpen volgens de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier rond het dorp Ceel Lahelay in het district Dhusamared liggen en niet in het district Ceel Buur waar verzoekster verklaarde van afkomstig te zijn (zie NPO, p. 3 en 11). Waar verzoekster stelt dat zij heel haar leven herderin was, zij eerder op haar gevoel afging om gras te zoeken en zij de vraag van de *protection officer* eerst niet goed begrepen had, wijst de Raad erop dat verzoekster er met deze verklaringen niet in slaagt de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* herhaaldelijk gevraagd heeft aan verzoekster hoe zij wist waar ze heen moest gaan om water en eten voor de dieren te vinden en zij hierop telkens een ander antwoord gaf (zie NPO, p. 6-7). Ze heeft hier nooit aangegeven dat ze de vraag niet goed begreep. De commissaris-generaal stelt dan ook correct vast dat: *“U verklaart uitdrukkelijk dat uw dorp in district Ceel Buur gelegen is en niet in het district Dhusamareb (notities CGVS, p. 3 + p. 11). U verklaart dat Ceelgaras in het oosten van uw eigen dorp gelegen is (notities CGVS, p. 4) en dat Bulaclely het eerste dorp is in de richting van de stad Dhusamareb (notities CGVS, p. 11-12). Gevraagd naar de dorpen in de andere richting, verklaart u dat Wamoleey het eerste dorp in het zuiden is, waarna Oodweyn, Malin Nugur en Ceel Qooxle komen voor de districtshoofdplaats Ceel Buur bereikt wordt. Gebaseerd op deze verklaringen, situeert het dorp Ceel Lahelay waar u beweert gewoond te hebben in het district Dhusamareb (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). De bewering dat uw dorp in het district Ceel Buur zou liggen, klopt bijgevolg, op basis van uw eigen verklaringen betreffende de ligging, niet. In het district Ceel Buur ligt evenwel een ander dorp met de naam Ceel Laheley, dat u niet kent (notities CGVS, p. 16 + p. 38). Uit dezelfde informatie blijkt dit dorp gelegen te zijn voor Malin Nuqur, Oodweyn en Ceel Qooxle. Verder kent u de plaats Elbur niet, dat nog voor het andere dorp met dezelfde naam Ceel Lahelay gelegen is (notities CGVS, p. 39). Het dorp Ceel Macan dat nog voor Oodweyn gelegen is, situeert u aan de kust, ver van uw dorp (notities CGVS, p. 38). De naam Targadud zegt u dan weer niets, hoewel het gelegen is achter het dorp Bulaclely ten noorden van uw dorp. Het feit dat u deze plaatsnamen niet herkent en dat u uw dorp in het verkeerde district situeert, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan. Als herderin die met haar vee (notities CGVS, p. 4) rondtrok is het immers niet aannemelijk dat u dergelijke dingen niet weet om uzelf te situeren wanneer u*

met het vee rondtrekt. U lijkt de plaatsen rondom uw beweerde dorp van herkomst verkeerdelijk ingestudeerd te hebben.

Het is verder uitermate opvallend dat u nooit in Gorfo geweest bent met het vee (notities CGVS, p. 38-39), hoewel daar water te vinden is en het achter Ceelgaras gelegen is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Te meer daar u verklaart met het vee naar Ceelgaras of Wamooley te gaan, hoewel daar niet direct nog water te vinden is tijdens droogteperiodes (notities CGVS, p. 4-5) – wat niet overeenstemt met uw verklaring dat er een waterplas is in Ceelgaras waar het water bleef liggen (notities CGVS, p. 9) - en dat de dorpingen in Ceelgaras en Wamooley u ook de toegang tot hun watervoorraad konden verbieden. Bovendien, gevraagd hoe u wist waar u heen moest gaan met het vee om water of eten te vinden (notities CGVS, p. 6-7) blijft u uitermate vaag en oppervlakkig door te stellen dat u zelf de watervoorziening voor het vee niet regelde, maar dat u desondanks gewoon op uw gevoel afging om te beslissen waar u het vee liet grazen. Gevraagd hoe u dat besliste, verklaart u plotsklaps dat u dat zelf niet besliste, maar dat jullie tijdens droogteperiodes uit jullie huis weggingen om gras te vinden. Nogmaals gevraagd hoe u wist waar u gras kon vinden, verklaart u uitermate oppervlakkig dat niet alles uitdroogt op één dag, maar dat er een lange periode aan vooraf gaat. Een vierde maal gevraagd hoe u dan wist waar gras te vinden is, verklaart u dat uw echtgenoot in de omgeving rondtrok om na te gaan wat een goede plaats is om naar toe te gaan. Uw vage en oppervlakkige verklaringen aangaande de manier dat u als herderin weet waar u tijdens droogteperiodes voedsel voor uw vee kan vinden, tast de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan. Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat u tijdens het onderhoud verklaart niet verder te gaan dan de markt in uw eigen dorp (notities CGVS, p. 6), waaruit dan weer blijkt dat u niet met het vee meeging tijdens de droogtes.”

5.1.4. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar hij op pertinente wijze vaststelt dat: “Gevraagd of u wel eens in andere dorpen of steden dan uw dorp Ceel Lahelay kwam, verklaart u “ikzelf niet” (notities CGVS, p. 6). Ter bevestiging gevraagd of u dat nooit deed, antwoordt u ontkennend, want u ging niet verder dan de markt in uw eigen dorp. Later verklaart u echter in Ceelgaras te komen (notities CGVS, p. 9). Bovendien, gevraagd of u ooit ergens anders dan Ceel Lahelay verbleven heeft, antwoordt u tweemaal ontkennend (notities CGVS, p. 10), hoewel u twee maanden in Dhusamareb verbleef (notities CGVS, p. 11). U legt inconsistente verklaringen af over uw bezoeken aan en verblijven in andere plaatsen dan uw eigen dorp Ceel Lahelay.” Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze de vraag anders geïnterpreteerd had, waarbij zij dacht dat de *protection officer* vroeg naar vaste verblijfplaatsen naast haar vast verblijf in Ceel Lahelay. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter duidelijk dat de *protection officer* niet vroeg naar vaste verblijfplaatsen. De *protection officer* vroeg immers of verzoekster niet in andere dorpen kwam om naar de markt te gaan, waar verzoekster op antwoordde: “Ik ging niet verder dan mijn eigen markt in het dorp. Bovendien mijn man zorgde voor boodschappen en alles wat van buiten kwam. Ik zorgde voor de kindjes.” (zie NPO, p. 6). Verzoekster kan dan ook niet voorhouden dat zij dacht dat zij alleen moest vertellen over haar vaste verblijfplaatsen en heeft wel degelijk tegenstrijdige verklaringen afgelegd over haar bezoeken aan en haar verblijf in andere dorpen.

5.1.5. Wat betreft de veiligheidssituatie in het dorp Ceel Lahelay, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat verzoekster hierover weinig kennis heeft. Hij stelt dat: “Gevraagd naar de laatste grote gebeurtenis in het dorp Ceel Lahelay voor u zelf vertrok, verklaart u dat een duiveluitdrijfster aangevallen werd, dat mannen van Ahlu Sunna gedood werden door Al Shabaab en dat een winkelier vermoord werd (notities CGVS, p. 12-14). U plaatst deze gebeurtenissen in het jaar 2019. Gevraagd of de laatste drie jaar voor uw vertrek nog iets anders gebeurde in Ceel Lahelay, verklaart u dat deze gebeurtenissen de enige zijn die u zich kan herinneren. Later gevraagd of u ooit bezorgd was over de veiligheid van uw kinderen, antwoordt u bevestigend (notities CGVS, p. 22-23). Gevraagd naar de redenen hiervoor, verklaart u dat uw zonen gerekruteerd kunnen worden en dat uw dochters ook gedwongen kunnen worden om te trouwen wanneer ze wat ouder zijn. Gevraagd of er nog andere redenen waren dat u bezorgd was voor de veiligheid van uw kinderen, wijst u op de algemene veiligheidssituatie. Gevraagd of er dingen waren die u uw kinderen op het hart drukte, verklaart u dat u het belangrijk vond dat uw kinderen u alles vertelden wat ze hoorden of wat er op de Koranschool tegen hen gezegd werd omdat zij gezien hun jonge leeftijd gemakkelijk gehersenspoeld kunnen worden door Al Shabaab. Gevraagd of er plekken waren dat uw kinderen niet mochten komen, verklaart u dat ze niet naar een andere Koranschool mochten gaan omdat die bestuurd werd door Al Shabaab en dat ze niet mochten rondlopen na de lessen, maar dat ze direct naar huis moesten komen. Gevraagd of daar een speciale reden voor was, wijst u weer zeer algemeen op hun veiligheid. Gevraagd wat u dacht dat hen kon overkomen, wijst u wederom naar een mogelijke rekrutering door Al Shabaab. Het is echter niet aannemelijk dat u als moeder van meerdere kinderen geen weet heeft van de twee kinderen die in februari 2018 te Ceel Lahelay, dichtbij Dhusamareb, omkwamen tijdens het spelen met een explosief (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan, waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Ceel Lahelay verder aangetast wordt.

Aangaande de executie van leden van Ahlu Sunna door Al Shabaab verklaart u bovendien dat de vader van uw echtgenoot een van deze slachtoffers was en dat hij eind 2019 gedood werd door Al Shabaab (notities CGVS, p. 13). Voor de DVZ verklaarde u echter niet dat de vader van uw echtgenoot overleden was, maar dat hij nog in Ceel Lahelay woonachtig is (Verklaring DVZ, vraag 15a). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw herkomst verder aan.

Gevraagd naar buitenlandse troepen in de regio (notities CGVS, p. 15-16), verklaart u dat Ethiopische troepen twee keer door uw dorp gereden zijn, maar dat ze bleven doorrijden zonder te stoppen. Dit gebeurde één keer in de periode 2011-2012 en een tweede keer in 2014. Gevraagd of er daarna geen Ethiopiërs meer waren, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of er nog troepen uit andere landen in de regio waren, heeft u dat niet gezien en werd daar niet over gesproken. Uit beschikbare informatie blijkt dat Ethiopische troepen in 2017 in Ceel Lahelay, tussen Dhusamareb en Ceel Bur, vochten met Al Shabaab (beschikbare informatie in uw administratieve dossier). Hoewel uit de beschikbare informatie niet kan blijken welk Ceel Laheley het betreft, is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van de doortocht van Ethiopische troepen in 2017. Indien de troepen immers van Dhusamareb naar Ceel Bur gingen, moeten ze uw beweerdelijke streek van herkomst gepasseerd zijn. Bovendien geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Ceel Lahelay, verklaart u plotseling te weten dat de Ethiopiërs wel in uw dorp geweest zijn en dat ze er twee mensen vermoord hebben (notities CGVS, p. 41), wat niet overeenkomt met uw eerdere verklaring dat Ethiopische troepen nooit in uw dorp halt hielden."

Volgens verzoekster houdt de commissaris-generaal bij deze beoordeling geen rekening met haar specifiek profiel, namelijk dat zij voornamelijk bezig was met het huishouden en het zorgen voor haar zes kinderen en het hoeden van haar 100 tot 150 dieren en niet met wat er allemaal in haar omgeving gebeurde. De Raad kan echter niet vaststellen dat de commissaris-generaal een overmatig specifieke kennis omtrent de veiligheidsincidenten en de politieke situatie verwacht van verzoekster. Uit een lezing van de notities van persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* uitvoerig vragen heeft gesteld omtrent de veiligheidssituatie en politieke situatie in verzoeksters directe leefomgeving. Van iemand die heel haar leven, tot haar vertrek uit Somalië, in het dorp heeft gewoond kan worden verwacht dat zij een betere kennis heeft van de directe veiligheidsincidenten in haar omgeving, ook al was ze veel bezig met het zorgen voor haar kinderen en het hoeden van haar vee. De Raad wijst er ook op dat verzoekster na confrontatie haar verklaringen heeft aangepast en ineens wel beweert op de hoogte te zijn van de aanwezigheid van Ethiopische troepen in haar omgeving in 2017 (zie NPO, p. 41), terwijl ze eerst verklaarde dat er na 2014 geen Ethiopische troepen meer in haar dorp geweest waren (zie NPO, p. 16). Dit tast haar geloofwaardigheid verder aan.

5.1.6. Verzoekster stelt verder dat zij haar dorp verliet wanneer er een droogteperiode was en zij daarom nooit heeft gehoord over voedselbedelingen door Al Shabaab. Met het louter volharden in haar verklaring dat ze geen weet heeft van de voedselbedeling door Al Shabaab, slaagt verzoekster er niet in de vaststellingen van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen, noch werpt ze een nieuw licht op haar zaak. De commissaris-generaal stelt correct vast dat: "Verder gevraagd naar voedselbedeling tijdens de droogte van 2017, verklaart u dat in Ceel Lahelay nooit gezien heeft dat er iets uitgedeeld werd (notities CGVS, p. 8). Gevraagd of er niet gezegd werd dat in andere dorpen voedsel verdeeld werd, verklaart u dat dit niet in uw eigen dorp was. Gevraagd waar dat verdeeld werd, verklaart u dat het plekken waren waar Al Shabaab niet actief was. Hierop doorgevraagd verklaart u dat de dorpen in de omgeving allemaal in handen van Al Shabaab zijn. Gevraagd of er in de dorpen zelf geen voedselverdeling gebeurde, antwoordt u ontkennend. Gevraagd naar de manier dat Al Shabaab omging met die droogte en of zij de bevolking probeerden te helpen, verklaart u dat nooit gezien te hebben. Gevraagd of daar niets over verteld werd, verklaart u die informatie nooit gehoord te hebben en dat u ook tijdens droogtes altijd vertrok. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat Al Shabaab in maart 2017 voedsel bedeelde in onder meer Eel-Qooxle (beschikbaar in uw administratieve dossier), een dorp dat u zelf situeert op de weg naar de districtshoofdplaats Ceel Buur (notities CGVS, p. 12). Het is niet aannemelijk dat u niet zou weten dat Al Shabaab voedsel verdeelde tijdens droogtes, te meer daar uw echtgenoot in de regio rondtrok om te weten te komen waar u zelf met de dieren heen kon gaan (zie supra) en hij op die manier toch ook in contact kwam met andere veehouders."

5.1.7. Waar verzoekster nog stelt dat de commissaris-generaal zich focust op futiliteiten, waar hij stelt dat verzoekster eerst heeft verklaard dat haar schoonvader nog leefde en in Ceel Lahelay woonde terwijl ze later verklaarde dat hij al overleden is, wijst de Raad erop dat deze tegenstrijdigheid wel degelijk van belang is voor de beoordeling van verzoeksters geloofwaardigheid. Dat verzoekster er niet in slaagt om eenduidige verklaringen af te leggen over de woonplaats van haar schoonvader, doet verder afbreuk aan haar geloofwaardigheid. Bovendien dient de motivering van de bestreden beslissing als een geheel te worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met haar verklaringen, op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan de recente herkomst uit het dorp Ceel Lahelay.

5.1.8. De Raad moet vaststellen dat verzoekster thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

5.1.9. De Raad acht bovenstaande vaststellingen voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit dorp Ceel Lahelay in het district Ceel Buur, gelegen in de regio Galgaduud en dat *“Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Galgaduud heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”*

5.1.10. Verzoekster werd ook slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II (hierna: VGV) in Somalië en heeft ter staving hiervan medische attesten bij het CGVS neergelegd. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer *“dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld”* en *“dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard”*, in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, §4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. Hoewel verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud wel gewag heeft gemaakt van de door haar ondergane VGV, stelt de Raad vast dat verzoekster noch bij aanvang van de procedure, noch tijdens het persoonlijk onderhoud enige toekomstige vrees omtrent haar VGV heeft aangehaald. Zij maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden of zou dreigen te worden blootgesteld aan VGV type III. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer wordt van VGV.

5.1.11. Verzoeksters dochter werd de vluchtelingenstatus toegekend omwille van een ernstig risico op vrouwelijke genitale verminking. Uit de stukken die ter terechtzitting worden neergelegd blijkt intussen dat verzoekster zelf een tijdelijk verblijfsrecht heeft verkregen in België tot 12 augustus 2025, op basis van het verblijfsrecht van haar dochter. Gevraagd ter terechtzitting naar het actueel belang dat verzoekster nog meent te kunnen laten gelden bij haar argumentatie in het verzoekschrift dat het verblijfsstatuut van haar dochter *“een lege doos”* dreigt te worden indien zij geen *“afgeleid verblijfsrecht”* krijgt, dat het hoger belang van het kind een statuut voor verzoekster verantwoordt en dat verzoekster bij terugkeer naar Somalië zich aan haar verklaring op eer wenst te houden (opgenomen onder de punten II.1.3. en II.1.4.), stelt de aanwezige raadvrouw zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Rekening houdend met het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekster niet aantoonbaar welk belang zij nog heeft bij haar argumentatie. Dit middelonderdeel is derhalve onontvankelijk, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

5.1.12. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Ceel Lahelay in het district Ceel Buur, gelegen in de regio Galgaduud in Somalië, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te

gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES